

Als ouder van een zoon met Downsyndroom maak ik mij ernstige zorgen. Wij hebben met zijn allen de mond vol van passend onderwijs en deelnemen aan de maatschappij. Kinderen met een beperking, met een zorgbehoefte, moeten kunnen deelnemen aan "onze" maatschappij....

Mijn zoon is 6 en zit in groep 2 van een reguliere basisschool. Redelijk grote klas, juffen niet echt ingespeeld op kinderen die "anders" zijn, dus hij heeft hulp van een ambulante begeleider. En iemand die wij zelf bekostigen vanuit het PGB. Het gaat net. Hij vindt het heerlijk op school, de andere kinderen zijn helemaal aan hem gewend, weten niet beter. Hij leert ontzettend veel. Hij neemt deel aan het "gewone" leven.

Wat als hij straks in groep 3 niet meer mee kan komen? Juffen zijn nog steeds niet goed uitgerust, geld is er niet meer, dus extra begeleiding kunnen we vergeten. Klassen zijn nog even groot of zelfs groter.

Het lijkt mij de omgekeerde wereld. Op alle mogelijke manieren wordt het onze kinderen ontzettend lastig gemaakt om deel te nemen aan de maatschappij. Niet meer naar een gewone school kunnen, omdat het rugzakje deels verdwijnt. Veel te grote klassen doordat iedereen wel op het regulier moet kunnen komen. Juffen en Meesters overspannen omdat ze het simpelweg niet overzien en aankunnen. Alle hulpmiddelen die er waren (TOG, PGB, inkomensbijdrage voor ouder die thuisblijft voor gehandicapt kind, rugzakje) verdwijnen.

Benader het eens andersom: waar blijft dan al het geld? Welke kinderen hebben extra begeleiding nodig? Wellicht is er een speciaal klasje te vormen binnen een reguliere school om zo de kinderen te helpen daar waar nodig is. Waarom zijn leraren zo vaak ziek en overspannen? Waarom zijn leraren niet goed uitgerust om speciale kids te begeleiden? Maak de klassen kleiner, zorg dat de leraren er klaar voor zijn, maak inzichtelijk waar het geld naar toe gaat.

Is het een oplossing om het zo te doen? Natuurlijk niet. De meeste kinderen zullen het op deze manier niet redden in het reguliere onderwijs. Moeten naar speciaal. Maar daar zijn ze niet op hun plek. Speciaal stroomt vol en er is simpelweg geen plek. Weer grotere klassen op het speciaal. Leraren daar ziek en overspannen.

En wat betekent dat voor de kinderen die wel "gewoon" naar het reguliere onderwijs kunnen? Die zien alleen maar "normale, gewone" kinderen om zich heen. Wat betekent dat voor later? Zullen zij opgroeien tot tolerante mensen die ook de medemens die anders is accepteren? Ik vraag het me ernstig af!

Hoezo deelnemen aan de maatschappij?

We gaan weer terug naar vroegere jaren waarin onze kinderen niet zichtbaar waren. Diep- en diepriet.

Want wij kunnen allemaal nog heel wat leren van deze prachtige, ongerepte kinderen en volwassenen.